

Den fungerende Indenrigsminister

(Alberti): Jeg maa dog tillade mig at gøre den højtærede Formand opmærksom paa, at jeg har ikke fremsat nogen som helst Kritik over Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, ikke den allermindste! Jeg har kun sagt, at jeg sætter saa stor Pris paa Kjøbenhavn, at jeg vilde ønske, at Kjøbenhavn kunde faa en bedre Kommunalbestyrelse, end den nu har eller nogen Sinde har haft. Jeg synes dog ikke, at *det* kan blive til en Kritik over Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Men derfor har jeg dog aldrig glemt, at der ogsaa er andre Folk i Landet end Kjøbenhavnere med og uden K. Den Gang vi havde Skattekommissionens Forslag til Forhandling, havde jeg det Indtryk, at Kjøbenhavns Kommunekasse egentlig fik for meget, men da det var noget, som fulgte af hele det Princip, hvorefter Skattekommissionens Forslag var indrettet, og et Princip, som maatte siges at være et godt og rigtigt Princip, mente jeg, at jeg som Kjøbenhavner med K nok kunde finde mig deri. Nu foreligger dette Forslag, som giver Kjøbenhavn noget mindre end Skattekommissionens Forslag, men det ligger jo simpelthen deri, at det foreliggende Forslag til en Reform er baseret paa et andet Princip end det, hvorpaa Skattekommissionens Forslag var baseret. Dette Forslag er, som jeg nævnte før, baseret paa en Reform af Stats-skatte og et Statstilskud. Naar man skal have en Reform af Statsskatte, — jeg har ganske vist ment, at det havde været en bedre Vej at gaa at følge Skattekommissionens Forslag —, ser jeg ikke, der er nogen anden Vej at gaa end den, som er foreslaaet, nemlig at indrette de ny Statsskatte paa faste Ejendomme efter Ejendommens Værdi uden Hensyn til, hvor Ejendommene ere beliggende. Og naar man mener det, følger det jo af sig selv, som det fremgaar af de Tal, der findes paa Bagsiden af Forslaget om Ejendomsskyld, at man maa komme til et Resultat, som for saa vidt er mindre gunstigt for Kjøbenhavns Kommunes Kasse, end Skattekommissionens Forslag var.

Nu kunde man jo saa dertil sige, som det ogsaa er blevet sagt, saa vidt jeg mindes af et andet æret Medlem, at det kunde

man saa udligne ved Fordelingen af de 2½ Mill. Kr.s Statstilskud. Ja, det kunde man naturligvis gøre, — og for Fordelingen af dette Statstilskud ligger Ansvaret jo paa mig, som den, der har udarbejdet det Lovforslag, hvori Statstilskuddet foreslaas —, hvis man havde den Opfattelse, at Kjøbenhavn burde fremdeles være saaledes stillet, som den vilde være bleven stillet, hvis Skattekommissionens Forslag havde faaet Lov til at gaa deres Gang og naa at blive til Love. Men naar man som jeg har den Opfattelse, at Grunden, til at Kjøbenhavns Kommune efter Skattekommissionens Forslag vilde faa mere, end den faar nu, ikke var, at Kjøbenhavns Kommune i og for sig havde et Retfærdighedskrav paa at faa mere, men at det kun laa i det Princip, som var blevet fulgt, saa følger deraf, at det kun kunde forsvares, saa længe det Princip, hvorpaa det beroede, blev opretholdt, men ikke kunde forsvares, saa snart man havde forladt det Princip og var kommen til et Princip, som medførte et andet Resultat.

Derfor kunde det godt være rigtigt, som det ærede Medlem siger, at dette Fordelingstal for Statstilskuddet ved Fordelingen mellem Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne paa den ene Side og Landkommunerne paa den anden Side, 35 og 65, ikke var det rigtige og rette. Det ærede Medlem siger, at det er *ikke længer* korrekt, — det skulde altsaa en Gang have været korrekt —, thi siden dette Fordelingstal blev opstillet som Forslag, have vi faaet en ny Folketælling. Jeg skal dertil straks sige, at den Gang Fordelingstallet blev opstillet, vidste vi alle sammen meget vel — det ærede Medlem ogsaa, thi han kunde læse det i Skattekommissionens Beretning — de omtrentlige Resultater, som det kunde antages, at den ny Folketælling vilde faa, omtrentlige Resultater, som viste sig forbavsende nær at stemme med de endelige og definitive Resultater. Hvorvidt man nu den Gang, da Forslaget om Fordelingen efter 35 og 65 første Gang kom frem, har tænkt paa Folketallet, skal jeg lade være usagt, men det ærede Medlem kan ikke sige, at det *ikke længer* er korrekt. Det ærede Medlem kunde maaske sige: Det er ikke kor-